

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 8. marts

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 79/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 79/02	Lieta C-471/18 P: Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums – Vācijas Federatīvā Republika/ <i>Esso Raffinage</i> , Eiropas Ķimikāliju aģentūra, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste (Apelācija – Ķimikāliju reģistrēšana, vērtēšana un licencēšana – Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) – 5. un 6. pants – Vispārējs ķimikāliju reģistrācijas pienākums – 41. un 42. pants – Reģistrācijas pieteikumu izvērtēšana un reģistrētāju iesniegtās informācijas atbilstības pārbaude – Paziņojums par neatbilstību – Pārsūdzams tiesību akts – Interese celt prasību – Locus standi – Eiropas Ķimikāliju aģentūras (ECHA) un valsts iestāžu attiecīgās kompetences – ECHA pienākums pārbaudīt papildu informācijas, ko reģistrētāji iesnieguši pēc tās lūguma, pareizību – ECHA pilnvaras pieņemt šajā ziņā atbilstošu lēmumu – 1. pants – Cilvēku veselības un vides aizsardzības mērķis – 13. un 25. pants – Testu ar dzīvniekiem izmantošana – Alternatīvu metožu attīstīšana)	2
2021/C 79/03	Lieta C-761/18 P: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums – <i>Päivi Leino-Sandberg</i> /Eiropas Parlaments (Apelācija – Piekļuve Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 10. pants – Piekļuves atteikums – Prasība Eiropas Savienības Vispārējā tiesā par Eiropas Parlamenta lēmumu, ar ko ir atteikta piekļuve dokumentam – Dokumenta ar trešās personas piezīmēm izpaušana pēc prasības celšanas – Vispārējās tiesas pasludināta tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas intereses celt prasību zuduma dēļ – Tiesību kļūda)	3

2021/C 79/04	Lieta C-255/19: Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (<i>Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Secretary of State for the Home Department/O A</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2004/83/EK – Obligātie standarti attiecībā uz bēgļa statusa vai alternatīva aizsardzības statusa piešķiršanas nosacījumiem – Bēgļa statuss – 2. panta c) punkts – Bēgļa statusa izbeigšana – 11. pants – Apstākļu maiņa – 11. panta 1. punkta e) apakšpunkts – Iespēja pieprasīt izcelsmes valsts aizsardzību – Novērtēšanas kritēriji – 7. panta 2. punkts – Finanšu un sociālais atbalsts – Atbilstības neesamība) .	4
2021/C 79/05	Lieta C-288/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (<i>Finanzgericht des Saarlandes</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>QM/Finanzamt Saarbrücken</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – 26. panta 1. punkts – Pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību pielīdzināmi darījumi – 56. panta 2. punkts – Fiskālās piesaistes vietas noteikšana – Transportlīdzekļu iznomāšana – Automašīnu nodošana darbinieku rīcībā)	5
2021/C 79/06	Lieta C-301/19 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums – Eiropas Komisija/ <i>Printeos, SA</i> (Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums – Naudas sodi – Atcelšana – Naudas soda pamatsummas atmaksāšana – LESD 266. pants – Nokavējuma procenti – Nokavējuma procentu un kompensācijas procentu nošķiršana – Procentu aprēķināšana – Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 90. panta 4. punkta a) apakšpunkta otrais teikums)	5
2021/C 79/07	Lieta C-308/19: Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums (<i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Valsts konkurences iestādes uzlikti sodi – Noilguma termiņš – Darbības, kas pārtrauc noilguma termiņu – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir izslēgta iespēja, ka pēc izmeklēšanas sākšanas kāda vēlāka vajāšanas vai izmeklēšanas darbība varētu pārtraukt jauno noilguma termiņu – Atbilstīgas interpretācijas princips – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 25. panta 3. punkts – Piemērošanas joma – LES 4. panta 3. punkts – LESD 101. pants – Efektivitātes princips)	6
2021/C 79/08	Lieta C-387/19: Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (<i>Raad van State</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Direktīva 2014/24/ES – 57. panta 6. punkts – Fakultatīvi izslēgšanas iemesli – Pasākumi, ko ekonomikas dalībnieks ir veicis, lai pierādītu savu uzticamību, neraugoties uz fakultatīvu izslēgšanas iemeslu – Ekonomikas dalībnieka pienākums pēc savas ierosmes iesniegt pierādījumus par šiem pasākumiem – Tieša iedarbība)	7
2021/C 79/09	Lieta C-393/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (<i>Apelativen sad – Plovdiv</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret OM (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants – Tiesības uz īpašumu – Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Pamatlēmums 2005/212/TI – Noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskācija – Direktīva 2014/42/ES – Nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiskācija Eiropas Savienībā – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta kontrabandas izdarīšanai izmantota īpašuma konfiskācija par labu valstij – Labticīgai trešai personai piederošs īpašums)	8
2021/C 79/10	Lieta C-420/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (<i>Riigikohus</i> (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2010/24/ES – 16. pants – Prasījumu piedziņa saistībā ar maksājumiem, nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem – Savstarpējā palīdzība – Pieprasījums veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus – Pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesu iestāžu lēmums izbeigt izpildes nodrošināšanas pasākumus – Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesas kompetence novērtēt un pārvērtēt šo pasākumu pamatotību – Savstarpējas uzticēšanās un atzīšanas principi)	9

2021/C 79/11	Lieta C-441/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (<i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TQ/ <i>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Direktīva 2008/115/EK – Kopīgi standarti un procedūras dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuri dalībvalstī uzturas nelikumīgi – 5. panta a) punkts, 6. panta 1. un 4. punkts, 8. panta 1. punkts un 10. pants – Attiecībā uz nepavadītu nepilngadīgo pieņemts atgriešanas lēmums – Bērna interešu prioritāte – Attiecīgās dalībvalsts pienākums pirms atgriešanas lēmuma pieņemšanas pārliecināties, ka šis nepilngadīgais tiks nogādāts atpakaļ pie viņa ģimenes locekļa, noteikta aizbildņa vai uz piemērotām uzņemšanas struktūrām valstī, uz kuru veic atgriešanu – Nošķiršana, pamatojoties tikai uz nepilngadīgā vecuma kritēriju, uzturēšanās tiesību piešķiršanai – Atgriešanas lēmums, kuram neseko izraidīšanas pasākumi)	10
2021/C 79/12	Lieta C-450/19: Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, kuru uzsāka <i>Kilpailu- ja kuluttajavirasto</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – LESD 101. pants – Aizliegtas vienošanās – Manipulācijas ar publisko iepirkumu procedūrām – Pārkāpuma laikposma ilguma noteikšana – Laikposma, kurā aizliegtās vienošanās dalībnieki īstenojuši pretkonkurences nolīgumu, iekļaušana – Pretkonkurences rīcības ekonomiskās sekas – Pārkāpuma izbeigšana līguma slēgšanas tiesību galīgas piešķiršanas brīdī)	11
2021/C 79/13	Lieta C-484/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (<i>Högsta förvaltningsdomstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lexel AB/Skatteverket</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 49. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – Saistīto uzņēmumu aplikšana ar nodokli – Valsts tiesiskais regulējums nodokļu jomā, ar ko aizliedz vienā dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai atskaitīt procentus, kas ir samaksāti tai pašai grupai piederošai citā dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai, ja tiek saņemts būtisks nodokļu atvieglojums)	11
2021/C 79/14	Lieta C-501/19: Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums (<i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UCMR – ADA <i>Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația culturală "Suflet de Român"</i> , ko pārstāv tās likvidators <i>Pro Management Insolv IPURL</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts), 24. panta 1. punkts un 25. panta a) punkts – Ar nodokli aplikami darījumi – Atlīdzības par muzikālo darbu izziņošanu sabiedrībai – 28. pants – Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija – Šo atlīdzību iekasēšana no galaizmantotāja savā vārdā un autortiesību īpašnieku interesēs)	12
2021/C 79/15	Lieta C-619/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Land Baden-Württemberg/D.R.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Orhūsas konvencija – Direktīva 2003/4/EK – Vides informācijas pieejamība sabiedrībai – Infrastruktūras būvniecības projekts Stuttgart 21 – Vides informācijas pieprasījuma noraidīšana – 4. panta 1. punkts – Atteikuma pamati – Jēdziens "iekšējā informācijas apmaiņa" – Piemērojamība – Šādas informācijas apmaiņas aizsardzības ierobežojums laikā)	13
2021/C 79/16	Lieta C-655/19: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (<i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov/LN</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. pants – 9. pants – Jēdzieni "saimnieciska darbība" un "nodokļa maksātājs" – Darījumi ar nolūku gūt no īpašuma ilglaicīgus ienākumus – Nekustamā īpašuma iegāde, ko kreditors veicis piespiedu izpildes procedūrā, kas uzsākta, lai atgūtu ar hipotēku garantētos aizdevumus un pārdotu šos nekustamos īpašumus – Īpašuma tiesību vienkārša izmantošana, ko veic īpašnieks)	14
2021/C 79/17	Lieta C-744/19: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2013/59/Euratom – Drošības pamatstandarti aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem – 106.° pants – Netransponēšana noteiktajā termiņā)	14

2021/C 79/18	Lieta C-843/19: Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums (<i>Tribunal Superior de Justicia de Cataluña</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)/BT</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jomā – Direktīva 79/7/EEK – 4. panta 1. punkts – Priekšlaicīga pensionēšanās pēc paša vēlēšanās – Priekšlaicīga vecuma pensija – Tiesības – Saņemamās pensijas apmērs, kam jābūt vismaz vienādam ar likumā noteikto minimālo apmēru – Abu dzimumu darba ņēmēju, kuriem ir liegta priekšlaicīga pensionēšanās, proporcija – Darba ņēmēju sieviešu iespējamās īpaši nelabvēlīgas situācijas pamatojums – Attiecīgās dalībvalsts sociālās politikas mērķi) .	15
2021/C 79/19	Apvienotās lietas no C-67/20 līdz C-69/20: Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 3. decembra rīkojums (<i>Cour du travail de Liège</i> (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu – <i>Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/M</i> (C-67/20), C (C-68/20), C (C-69/20), (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	16
2021/C 79/20	Lieta C-99/20: Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 3. decembra rīkojums (<i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Siebenburgisches Nugat SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Muitas savienība – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu pozīcijas – Apakšpozīcija 8302 41 30 – Metāla aizkaru stangu sastāvdaļas) .	16
2021/C 79/21	Lieta C-220/20: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 10. decembra rīkojums (<i>Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – XX/OO (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Valsts ārkārtas stāvoklis veselības jomā – Tiesu darbības nepārtrauktība – Tiesas sēžu atlikšana – Pietiekamu precizējumu par pamatlīstas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību, neesamība – Acīmredzama nepieņemamība)	17
2021/C 79/22	Lieta C-318/20: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 26. novembra rīkojums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Voidafone Italia SpA, Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'economia e delle finanze/Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'economia e delle finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locrì</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nediskriminācijas pilsonības dēļ princips – Valsts tiesiskais regulējums par maksu noteikšanu par tiesu iestāžu pieprasītajām pārtveršanas darbībām – Principa par telekomunikāciju operatoru izmaksu pilnīgu atlīdzināšanu neņemšana vērā – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Pietiekamu precizējumu par pamatlīstas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālajiem jautājumiem vajadzību, neesamība – Acīmredzama nepieņemamība) . . .	18
2021/C 79/23	Lieta C-293/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Landesverwaltungsgericht Oberösterreich</i> (Austrija) – A un M/ <i>Bezirkshauptmannschaft Kirchdorf</i>	18
2021/C 79/24	Lieta C-625/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 19. novembrī iesniedza <i>Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona</i> (Spānija) – KM/ <i>Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)</i>	19
2021/C 79/25	Lieta C-642/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. novembrī iesniedza <i>Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana</i> (Itālija) – <i>Caruter s.r.l./S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A., Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Regione Siciliana – Urega – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità</i>	19

2021/C 79/26	Lieta C-654/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 15. novembrī iesniedza <i>Apelativen sad Sofia</i> (Bulgārija) – kriminālprocess pret VD	20
2021/C 79/27	Lieta C-671/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. decembrī iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) – kriminālprocess pret M. M.	21
2021/C 79/28	Lieta C-680/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 15. decembrī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Unilever Italia Mkt. Operations Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> . . .	22
2021/C 79/29	Lieta C-702/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. decembrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA “DOBELES HES”/Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija	22
2021/C 79/30	Lieta C-719/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. decembrī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Comune di Lerici/Provincia di La Spezia</i>	24
2021/C 79/31	Lieta C-724/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. decembrī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>Paget Approbois SAS/Depeyre entreprises SARL, Alpha Insurance A/S un Alpha Insurance A/S/Paget Approbois SAS, Depeyre entreprises SARL</i>	25
2021/C 79/32	Lieta C-726/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) – CT, <i>Ferme de la Sarthe SPRL/Région wallonne</i>	26
2021/C 79/33	Lieta C-4/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. janvārī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Fédération des entreprises de la beauté/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé</i>	26
2021/C 79/34	Lieta C-746/19: Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 4. decembra rīkojums (<i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UD/ <i>Subdelegación del Gobierno en Barcelona</i>	27
2021/C 79/35	Lieta C-246/20: Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 21. decembra rīkojums (<i>Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Openbaar Ministerie/EA</i>	28
2021/C 79/36	Lieta C-467/20: Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 14. decembra rīkojums (<i>Amtsgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BC/ <i>Deutsche Lufthansa AG</i>	28

Vispārējā tiesa

2021/C 79/37	Lieta T-328/17 RENV: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – <i>Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO</i> – M. J. <i>Dairies</i> (“BBQLOUMI”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BBQLOUMI” pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības kolektīva vārdiska preču zīme “HALLOUMI” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	29
2021/C 79/38	Lieta T-656/18: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – <i>Jareš Procházková un Jareš/EUIPO</i> – <i>Elton Hodinářská</i> (“MANUFACTURE PRIM 1949”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “MANUFACTURE PRIM 1949” – Agrāku tiesību, kas būtu iegūtas atbilstoši valsts tiesībām, neesamība – Regulas (EK) Nr. 40/94 52. panta 2. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 2. punkta c) apakšpunkts))	29

2021/C 79/39	Lieta T-712/18: Vispārējās tiesas 2021. gada 19. janvāra rīkojums – <i>Umweltinstitut München</i> /Komisija (Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti saistībā ar Sanitāro un fitosanitāro pasākumu apvienotās pārvaldības komitejas, kas izveidota ar Visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu starp Kanādu, no vienas puses, un Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no otras puses (“CETA”), sanākumi – Daļējs piekļuves atteikums – Pieprasītā dokumenta izpaušana pēc prasības celšanas – Intereses celt prasību zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	30
2021/C 79/40	Lieta T-34/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 18. janvāra rīkojums – <i>Datenlotsen Informationssysteme</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu – Valsts atbalsts – Augstskolām paredzēti IT programmatūras risinājumi – Nodokļu atvieglojumi un publisks finansējums – Formāla izmeklēšanas procedūra – Lēmums, ar kuru veiktie pasākumi kvalificēti kā pastāvošs atbalsts – Individuāla skārums neesamība – Reglamentējoša akta neesamība – Nepieņemamība)	31
2021/C 79/41	Lieta T-736/20: Prasība, kas celta 2020. gada 11. decembrī – OP/Komisija	31
2021/C 79/42	Lieta T-741/20: Prasība, kas celta 2020. gada 16. decembrī – <i>Advansa Manufacturing u.c.</i> /Komisija	32
2021/C 79/43	Lieta T-12/21: Prasība, kas celta 2021. gada 14. janvārī – PJ/EIT	34
2021/C 79/44	Lieta T-18/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. janvārī – <i>Be Smart</i> /Komisija	35
2021/C 79/45	Lieta T-23/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. janvārī – <i>About You</i> /EUIPO – <i>Safe-1 Immobilieninvest</i> (“Y/O/U”)	35
2021/C 79/46	Lieta T-29/21: Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – <i>Beveland</i> /EUIPO – <i>Super B</i> (“BUCANERO”)	36
2021/C 79/47	Lieta T-34/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. janvārī – <i>Ryanair</i> /Komisija	37
2021/C 79/48	Lieta T-189/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 13. janvāra rīkojums – <i>Chiquita Brands</i> /EUIPO – <i>Fyffes International</i> (“HOYA”)	38
2021/C 79/49	Lieta T-199/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 15. janvāra rīkojums – <i>Aldi Stores</i> /EUIPO – <i>Dualit</i> (Tostera forma)	38
2021/C 79/50	Lieta T-608/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – JD/EIB	38

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2021/C 79/01)

Jaunākā publikācija

OJ C 72, 1.3.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 62, 22.2.2021.

OV C 53, 15.2.2021.

OV C 44, 8.2.2021.

OV C 35, 1.2.2021.

OV C 28, 25.1.2021.

OV C 19, 18.1.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums – Vācijas Federatīvā Republika/Esso Raffinage, Eiropas Ķīmikāliju aģentūra, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-471/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Ķīmikāliju reģistrēšana, vērtēšana un licencēšana – Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) – 5. un 6. pants – Vispārējs ķīmikāliju reģistrācijas pienākums – 41. un 42. pants – Reģistrācijas pieteikumu izvērtēšana un reģistrētāju iesniegtās informācijas atbilstības pārbaude – Paziņojums par neatbilstību – Pārsūdzams tiesību akts – Interese celt prasību – Locus standi – Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (ECHA) un valsts iestāžu attiecīgās kompetences – ECHA pienākums pārbaudīt papildu informācijas, ko reģistrētāji iesnieguši pēc tās lūguma, pareizību – ECHA pilnvaras pieņemt šajā ziņā atbilstošu lēmumu – 1. pants – Cilvēku veselības un vides aizsardzības mērķis – 13. un 25. pants – Testu ar dzīvniekiem izmantošana – Alternatīvu metožu attīstīšana)

(2021/C 79/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: sākotnēji T. Henze un D. Klebs, vēlāk – D. Klebs un J. Möller)

Pārējie lietas dalībnieki: Esso Raffinage (pārstāvji: sākotnēji H. Estreicher, Rechtsanwalt, un N. Navin-Jones, solicitor, vēlāk – H. Estreicher, Rechtsanwalt, A. Kołtunowska, adwokat, un K. Merten-Lentz, avocate, kā arī N. Navin-Jones, solicitor, un visbeidzot H. Estreicher, Rechtsanwalt, A. Kołtunowska, adwokat, un K. Merten-Lentz, avocate), Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji: W. Broere un C. Jacquet, kā arī M. Heikkilä), Francijas Republika (pārstāvji: sākotnēji D. Colas un J. Traband, kā arī A.-L. Desjonquères, vēlāk – E. Leclerc, J. Traband un W. Zemamta, kā arī A.-L. Desjonquères), Nīderlandes Karaliste (pārstāves: M. K. Bulterman un M. L. Noort)

Personas, kas iestājušās lietā Esso Raffinage prasījumu atbalstam: European Coalition to End Animal Experiments (pārstāvis: T. David, solicitor), Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium, Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw (pārstāvji: sākotnēji E. Vermulst, advocaat, vēlāk – P. Kugel, advocaat)

Rezolutīvā daļa

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus un atlīdzina Esso Raffinage, kā arī Agence européenne des produits chimiques (ECHA) tiesāšanās izdevumus.

- 3) Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, European Coalition to End Animal Experiments, Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium un Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 399, 5.11.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums – Pāivi Leino-Sandberg/Eiropas Parlaments

(Lieta C-761/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Piekļuve Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 10. pants – Piekļuves atteikums – Prasība Eiropas Savienības Vispārējā tiesā par Eiropas Parlamenta lēmumu, ar ko ir atteikta piekļuve dokumentam – Dokumenta ar trešās personas piezīmēm izpaušana pēc prasības celšanas – Vispārējās tiesas pasludināta tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas intereses celt prasību zuduma dēļ – Tiesību kļūda)

(2021/C 79/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Pāivi Leino-Sandberg (Helsinki, Somija) (pārstāvji: O. W. Brouwer un B. A. Verheijen, advocaten, kā arī – S. Schubert, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments (pārstāves: C. Burgos, I. Anagnostopoulou un L. Vétillard)

Personas, kas iestājušas lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumu atbalstam: Somijas Republika (pārstāve: M. Pere), Zviedrijas Karaliste (pārstāves: sākotnēji A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg un H. Eklinder, vēlāk – C. Meyer-Seitz, H. Shev un H. Eklinder)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 20. septembra rīkojumu Leino-Sandberg/Parlaments (T-421/17, nav publicēts, EU:T:2018:628).
- 2) Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.
- 3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt

⁽¹⁾ OV C 82, 4.3.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (*Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Secretary of State for the Home Department/O A*

(Lieta C-255/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2004/83/EK – Obligātie standarti attiecībā uz bēgļa statusa vai alternatīva aizsardzības statusa piešķiršanas nosacījumiem – Bēgļa statuss – 2. panta c) punkts – Bēgļa statusa izbeigšana – 11. pants – Apstākļu maiņa – 11. panta 1. punkta e) apakšpunkts – Iespēja pieprasīt izcelsmes valsts aizsardzību – Novērtēšanas kritēriji – 7. panta 2. punkts – Finanšu un sociālais atbalsts – Atbilstības neesamība)

(2021/C 79/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Secretary of State for the Home Department*

Atbildētājs: O A

Piedaloties: Apvienoto Nāciju Augstajam komisāram bēgļu jautājumos (UNHCR)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu 11. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā noteikumā paredzētajai “aizsardzībai” attiecībā uz bēgļa statusa izbeigšanos ir jāatbilst tādām pašām prasībām kā tās, kuras attiecībā uz šī statusa piešķiršanu izriet no šīs direktīvas 2. panta c) punkta, lasot to kopsakarā ar tās 7. panta 1. un 2. punktu.
- 2) Direktīvas 2004/83 11. panta 1. punkta e) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar tās 7. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iespējamais sociālais un finanšu atbalsts, kuru nodrošina tādi privāto tiesību subjekti kā attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā ģimene vai klans, neatbilst no šiem noteikumiem izrietošajām aizsardzības prasībām un tāpēc tas nav atbilstošs, lai novērtētu valsts nodrošinātās aizsardzības efektivitāti vai pieejamību šīs direktīvas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē vai lai saskaņā ar minētās direktīvas 11. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar tās 2. panta c) punktu, noteiktu, vai joprojām pastāv pamatotas bailes tikt vajātam.

⁽¹⁾ OV C 206, 17.6.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (*Finanzgericht des Saarlandes* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – QM/*Finanzamt Saarbrücken*

(Lieta C-288/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – 26. panta 1. punkts – Pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību pielīdzināmi darījumi – 56. panta 2. punkts – Fiskālās piesaistes vietas noteikšana – Transportlīdzekļu iznomāšana – Automašīnu nodošana darbinieku rīcībā)

(2021/C 79/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht des Saarlandes

Pamatlietas puses

Pieteicēja: QM

Atbildētāja: *Finanzamt Saarbrücken*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes Direktīvu 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris), 56. panta 2. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tās piemērošanas jomā neietilpst nodokļa maksātāja uzņēmuma transportlīdzekļa nodošana lietošanā tā darbiniekam, ja šis darījums nav uzskatāms par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību šīs direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Savukārt minētā 56. panta 2. punkta pirmā daļa šādam darījumam ir piemērojama tad, ja tiek veikta pakalpojumu sniegšana par atlīdzību minētā 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē un ja šim darbiniekam ir tiesības pastāvīgi un uz norunātu laikposmu, kas pārsniedz 30 dienas, izmantot šo transportlīdzekli personiskajām vajadzībām, kā pretizpildījumu maksājot nomas maksu, un liegt citām personām to izmantot.

⁽¹⁾ OV C 206, 17.6.2019.

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums – Eiropas Komisija/*Printeos, SA*

(Lieta C-301/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums – Naudas sodi – Atcelšana – Naudas soda pamatsummas atmaksāšana – LESD 266. pants – Nokavējuma procenti – Nokavējuma procentu un kompensācijas procentu nošķiršana – Procentu aprēķināšana – Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 90. panta 4. punkta a) apakšpunkta otrais teikums)

(2021/C 79/06)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Dintilhac, P. Rossi un F. Jimeno Fernández)

Otrs lietas dalībnieks: *Printeos, SA* (pārstāvji: H. Brokelmann un P. Martínez-Lage Sobredo)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra sprieduma Printeos/Komisija (T-201/17, EU:T:2019:81) rezolutīvās daļas 2) punktu.
- 3) Eiropas Komisija samaksā Printeos SA procentus, kas aprēķināti atbilstoši Eiropas Centrālās bankas galvenajām refinansēšanas operācijām noteiktajai likmei, pieskaitot tai 3,5 procentpunktus, par summu 184 592,95 EUR par laikposmu no 2017. gada 31. marta līdz pilnīgai samaksai.
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus tiesvedībā pirmajā instancē lietā T-201/17 un apelācijas tiesvedībā, kā arī atlīdzina Printeos SA tiesāšanās izdevumus abās šajās tiesvedībās.

⁽¹⁾ OV C 238, 15.7.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums (Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL

(Lieta C-308/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Valsts konkurences iestādes uzlikti sodi – Noilguma termiņš – Darbības, kas pārtrauc noilguma termiņu – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir izslēgta iespēja, ka pēc izmeklēšanas sākšanas kāda vēlāka vajāšanas vai izmeklēšanas darbība varētu pārtraukt jauno noilguma termiņu – Atbilstīgas interpretācijas princips – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 25. panta 3. punkts – Piemērošanas joma – LES 4. panta 3. punkts – LESD 101. pants – Efektivitātes princips)

(2021/C 79/07)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: Consiliul Concurenței

Atbildētāja: Whiteland Import Export SRL

Rezolutīvā daļa

- 1) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesām nav pienākuma piemērot Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102.] pantā, 25. panta 3. punktu noilgumam attiecībā uz valsts konkurences iestādes pilnvarām uzlikt sodus par Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem.

- 2) LES 4. panta 3. punkts un LESD 101. pants, tos lasot efektivitātes principa gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kā to ir interpretējušas valsts kompetentās tiesas, saskaņā ar kuru valsts konkurences iestādes lēmums par izmeklēšanas sākšanu attiecībā uz Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumu ir pēdējā šīs iestādes darbība, ar ko var tikt pārtraukts noilguma termiņš attiecībā uz tās pilnvarām uzlikt sodus, un saskaņā ar kuru ir izslēgts, ka kāda vēlāka izmeklēšanas vai vajāšanas darbība varē, tu pārtraukt šo termiņu, ja, ņemot vērā visus konkrētās noilguma termiņu sistēmas elementus, ir konstatējams, ka šāda izslēgšana rada sistēmisku risku, ka šādus pārkāpumus veidojošie nodarījumi paliks nesodīti, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 263, 5.8.2019.

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (*Raad van State* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest*

(Lieta C-387/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Direktīva 2014/24/ES – 57. panta 6. punkts – Fakultatīvi izslēgšanas iemesli – Pasākumi, ko ekonomikas dalībnieks ir veicis, lai pierādītu savu uzticamību, neraugoties uz fakultatīvu izslēgšanas iemeslu – Ekonomikas dalībnieka pienākums pēc savas ierosmes iesniegt pierādījumus par šiem pasākumiem – Tieša iedarbība)

(2021/C 79/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāja: *RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel*

Atbildētāja: *Vlaams Gewest*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, kas grozīta ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/2170 (2015. gada 24. novembris), 57. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda prakse, saskaņā ar kuru ekonomikas dalībniekam, iesniedzot dalības pieteikumu vai piedāvājumu, ir pienākums spontāni iesniegt pierādījumus par korekcijas pasākumiem, kas veikti, lai pierādītu tā uzticamību, lai gan attiecībā uz to pastāv fakultatīvs izslēgšanas iemesls, kurš paredzēts šīs direktīvas, kas grozīta ar Deleģēto regulu 2015/2170, 57. panta 4. punktā, ja šāds pienākums neizriet ne no piemērojamā valsts tiesiskā regulējuma, ne no iepirkuma procedūras dokumentiem. Savukārt minētās direktīvas, kas grozīta ar Deleģēto regulu 2015/2170, 57. panta 6. punkts pieļauj šādu pienākumu, ja piemērojamā valsts tiesiskajā regulējumā tas ir skaidri, precīzi un nepārprotami paredzēts un ja tas attiecgajam ekonomikas dalībniekam ir darīts zināms, izmantojot iepirkuma procedūras dokumentus.

- 2) Direktīvas 2014/24, kas grozīta ar Deleģēto regulu 2015/2170, 57. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir tieša iedarbība.

(¹) OV C 270, 12.8.2019.

**Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (*Apelativen sad – Plovdiv* (Bulgārija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret OM**

(Lieta C-393/19) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants – Tiesības uz
īpašumu – Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību –
Pamatlēmums 2005/212/TI – Noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskācija –
Direktīva 2014/42/ES – Nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiskācija Eiropas
Savienībā – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta kontrabandas izdarīšanai izmantota īpašuma
konfiskācija par labu valstij – Labticīgai trešai personai piederošs īpašums)**

(2021/C 79/09)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Apelativen sad – Plovdiv

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

OM

Piedaloties: Okrazhna prokuratura – Haskovo, Apelativna prokuratura – Plovdiv

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Pamatlēmuma 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju 2. panta 1. punkts, lasot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kas pieļauj tāda rīka konfiskāciju, kurš ir izmantots nozieguma – kontrabandas lielā apmērā – izdarīšanai, ja tas pieder labticīgai trešai personai.
- 2) Pamatlēmuma 2005/212 4. pants, lasot to Hartas 47. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kas pieļauj kriminālprocesā konfiscēt īpašumu, kurš pieder citai personai, nevis tai, kas ir izdarījusi noziedzīgo nodarījumu, ja šai pirmajai personai nav pieejams efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis.

(¹) OV C 295, 2.9.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (Riigikohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ

(Lieta C-420/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2010/24/ES – 16. pants – Prasījumu piedziņa saistībā ar maksājumiem, nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem – Savstarpējā palīdzība – Pieprasījums veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus – Pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesu iestāžu lēmums izbeigt izpildes nodrošināšanas pasākumus – Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesas kompetence novērtēt un pārvērtēt šo pasākumu pamatotību – Savstarpējas uzticēšanās un atzīšanas principi)

(2021/C 79/10)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Maksu- ja Tolliamet

Atbildētāja: Heavyinstall OÜ

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesām, kuras lemj par pieprasījumu veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus, ir saistošs veiktais novērtējums par to, vai saņēmējas dalībvalsts iestāžu paredzētie nosacījumi šādu pasākumu piemērošanai faktiski un tiesiski ir izpildīti, it īpaši tad, ja šis novērtējums ir norādīts šī 16. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētajā dokumentā, kurš pievienots šim pieprasījumam.

⁽¹⁾ OV C 263, 5.8.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (*Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TQ/*Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Lieta C-441/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Direktīva 2008/115/EK – Kopīgi standarti un procedūras dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuri dalībvalstī uzturas nelikumīgi – 5. panta a) punkts, 6. panta 1. un 4. punkts, 8. panta 1. punkts un 10. pants – Attiecībā uz nepavadītu nepilngadīgo pieņemts atgriešanas lēmums – Bērna interešu prioritāte – Attiecīgās dalībvalsts pienākums pirms atgriešanas lēmuma pieņemšanas pārliecināties, ka šis nepilngadīgais tiks nogādāts atpakaļ pie viņa ģimenes locekļa, noteikta aizbildņa vai uz piemērotām uzņemšanas struktūrām valstī, uz kuru veic atgriešanu – Nošķiršana, pamatojoties tikai uz nepilngadīgā vecuma kritēriju, uzturēšanās tiesību piešķiršanai – Atgriešanas lēmums, kuram neseko izraidīšanas pasākumi)

(2021/C 79/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Pamatlietas puses

Prasītājs: TQ

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 6. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar šīs direktīvas 5. panta a) punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pirms atgriešanas lēmuma pieņemšanas attiecībā uz nepavadītu nepilngadīgo attiecīgajai dalībvalstij ir jāveic vispārējs un padziļināts šī nepilngadīgā situācijas novērtējums, pienācīgi ņemot vērā bērna intereses. Šajā kontekstā šai dalībvalstij ir jāpārlicinās, ka aplūkotajam nepavadītajam nepilngadīgajam ir pieejama piemērota uzņemšana valstī, uz kuru veic atgriešanu.
- 2) Direktīvas 2008/115 6. panta 1. punkts, to skatot kopā ar šīs direktīvas 5. panta a) punktu un ņemot vērā Hartas 24. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts nevar veikt nepavadīto nepilngadīgo nošķiršanu, pamatojoties tikai uz viņu vecuma kritēriju, lai pārbaudītu piemērotas uzņemšanas iespējas esamību valstī, uz kuru veic atgriešanu.
- 3) Direktīvas 2008/115 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts pēc atgriešanas lēmuma pieņemšanas attiecībā uz nepavadītu nepilngadīgo un, atbilstoši šīs direktīvas 10. panta 2. punktam pārliecinājusies, ka viņš tiks nogādāts pie viņa ģimenes locekļa, norikot aizbildņa vai uz piemērotām uzņemšanas struktūrām valstī, uz kuru veic atgriešanu, pēc tam atturas īstenot viņa izraidīšanu, līdz viņš ir sasniedzis 18 gadu vecumu.

⁽¹⁾ OV C 270, 12.8.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums (*Korkein hallinto-oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, kuru uzsāka *Kilpailu- ja kuluttajavirasto*

(Lieta C-450/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – LESD 101. pants – Aizliegtas vienošanās – Manipulācijas ar publisko iepirkumu procedūrām – Pārkāpuma laikposma ilguma noteikšana – Laikposma, kurā aizliegtās vienošanās dalībnieki īstenojuši pretkonkurences nolīgumu, iekļaušana – Pretkonkurences rīcības ekonomiskās sekas – Pārkāpuma izbeigšana līguma slēgšanas tiesību galīgas piešķiršanas brīdī)

(2021/C 79/12)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Kilpailu- ja kuluttajavirasto

Piedaloties: *Eltel Group Oy, Eltel Networks Oy*

Rezolutīvā daļa

LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja uzņēmums, kas – kā tiek apgalvots – ir piedalījies vienotā un turpinātā šīs tiesību normas pārkāpumā, kura pēdējais veidojošais elements būtu bijis ar saviem konkurentiem saskaņota piedāvājuma iesniegšana publiskā iepirkuma procedūrā par būvdarbu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ir uzvarējis šajā iepirkuma procedūrā un ar līgumslēdzēju iestādi noslēdzis būvdarbu līgumu, kurā ir noteiktas šī līguma galvenās iezīmes un jo īpaši kopējā cena, kas jāmaksā kā atlīdzība par minētajiem būvdarbiem, un kura izpilde un samaksa tiek sadalīta pa daļām ilgākā laikposmā, pārkāpuma periods atbilst periodam, kas sākas dienā, kad tiek parakstīts līgums starp minēto uzņēmumu un līgumslēdzēju iestādi, pamatojoties uz šī uzņēmuma iesniegtu saskaņotu piedāvājumu. Šajā lietā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda datums, kurā ir tikušas galīgi noteiktas attiecīgā līguma būtiskās iezīmes un jo īpaši kopējā cena, kas jāmaksā par būvdarbiem.

⁽¹⁾ OV C 280, 19.8.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (*Högsta förvaltningsdomstolen* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Lexel AB/Skatteverket*

(Lieta C-484/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 49. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – Saistīto uzņēmumu aplikšana ar nodokli – Valsts tiesiskais regulējums nodokļu jomā, ar ko aizliedz vienā dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai atskaitīt procentus, kas ir samaksāti tai pašai grupai piederošai citā dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai, ja tiek saņemts būtisks nodokļu atvieglojums)

(2021/C 79/13)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Lexel AB*

Atbildētāja: Skatteverket

Rezolutīvā daļa

LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurš ir aplūkots pamatlietā un saskaņā ar kuru vienā dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai nav tiesību atskaitīt citai, pie šīs pašas grupas piederošai citā dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai pārskaitītus procentus, pamatojoties uz to, ka par galveno parādsaistību iemeslu ir uzskatāms tas, ka saistīto uzņēmumu grupa saņemtu būtisku nodokļu priekšrocību, kaut arī nevarētu uzskatīt, ka šāda nodokļu priekšrocība eksistētu, ja šīs divas sabiedrības būtu reģistrētas pirmajā dalībvalstī, jo šādā gadījumā tām būtu piemērojami noteikumi par pārvedumu grupas ietvaros.

(¹) OV C 295, 2.9.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums (*Înalta Curte de Casație și Justiție* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația culturală “Suflet de Român”, ko pārstāv tās likvidators Pro Management Insolv IPURL

(Lieta C-501/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts), 24. panta 1. punkts un 25. panta a) punkts – Ar nodokli apliekami darījumi – Atlīdzības par muzikālo darbu izziņošanu sabiedrībai – 28. pants – Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija – Šo atlīdzību iekasēšana no galaizmantotāja savā vārdā un autortiesību īpašnieku interesēs)

(2021/C 79/14)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Atbildētāja: Asociația culturală “Suflet de Român”, ko pārstāv tās likvidators Pro Management Insolv IPURL

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2010/88/ES (2010. gada 7. decembris), 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka autortiesību uz muzikāliem darbiem īpašnieks par atlīdzību sniedz pakalpojumus izrāžu rīkotājam galaizmantotājam, ja tam ir izsniegta neekskluzīva licence, kas tam ļauj šos darbus izziņot sabiedrībai, samaksājot atlīdzības, kuras iekasē izraudzīta kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas rīkojas savā vārdā, bet šo autortiesību īpašnieku interesēs.

- 2) Direktīvas 2006/112/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2010/88, 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas savā vārdā, bet autortiesību uz muzikāliem darbiem īpašnieku interesēs iekasē atlīdzības, kuras tiem pienākas kā samaksa par atļauju izziņot sabiedrībai viņu aizsargātos darbus, rīkojas kā “nodokļa maksātājs” šī panta izpratnē, un līdz ar to ir uzskatāms, ka tai šie īpašnieki ir snieguši šos pakalpojumus, pirms tā tos pati ir sniegusi galaizmantotājam. Šādā situācijā šai organizācijai savā vārdā ir jāsaņem galaizmantotājam rēķins, kurā ir norādītas no viņa iekasētās atlīdzības, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli (PVN). Savukārt autortiesību īpašniekiem ir pienākums izsniegt kolektīvā pārvaldījuma organizācijai rēķinus, ieskaitot PVN, par pakalpojumiem, kuri sniegti saistībā ar saņemtajām atlīdzībām.

(¹) OV C 372, 4.11.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Land Baden-Württemberg/D.R.*

(Lieta C-619/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Orhūsas konvencija – Direktīva 2003/4/EK – Vides informācijas pieejamība sabiedrībai – Infrastruktūras būvniecības projekts Stuttgart 21 – Vides informācijas pieprasījuma noraidīšana – 4. panta 1. punkts – Atteikuma pamati – Jēdziens “iekšējā informācijas apmaiņa” – Piemērojamība – Šādas informācijas apmaiņas aizsardzības ierobežojums laikā)

(2021/C 79/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Land Baden-Württemberg*

Atbildētājs: D.R.

Piedaloties: *Deutsche Bahn AG, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu 4. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “iekšējā informācijas apmaiņa” ietver visu informāciju, kura atrodas aprītē publiskas institūcijas iekšienē un kura piekļuves pieprasījuma iesniegšanas datumā nav atstājusi šīs institūcijas iekšējo jomu, attiecīgā gadījumā – pēc tam, kad šī institūcija to ir saņēmusi, un ciktāl tā pirms šīs saņemšanas nav darīta pieejama sabiedrībai vai tai nebūtu bijis jātiek darīta pieejama sabiedrībai.

- 2) Direktīvas 2003/4 4. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā attiecībā uz publiskas institūcijas iekšēju informācijas apmaiņu paredzētā izņēmuma no tiesībām piekļūt vides informācijai piemērojamība nav ierobežota laikā. Tomēr šis izņēmums ir piemērojams tikai tik ilgi, kamēr prasītās informācijas aizsardzība ir pamatota.

⁽¹⁾ OV C 406, 2.12.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 20. janvāra spriedums (*Curtea de Apel Alba Iulia* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov/LN*

(Lieta C-655/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. pants – 9. pants – Jēdzieni “saimnieciska darbība” un “nodokļa maksātājs” – Darījumi ar nolūku gūt no īpašuma ilglaicīgus ienākumus – Nekustamā īpašuma iegāde, ko kreditors veicis piespiedu izpildes procedūrā, kas uzsākta, lai atgūtu ar hipotēku garantētos aizdevumus un pārdotu šos nekustamos īpašumus – Īpašuma tiesību vienkārša izmantošana, ko veic īpašnieks)

(2021/C 79/16)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītājas: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Atbildētājs: LN

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darījums, ar kuru persona, kura piespiedu izpildes procedūrā, kas tika uzsākta, lai piedzītu [šīs personas] iepriekš izsniegtu aizdevumu, ir ieguvusi nekustamo īpašumu un pēc tam šo nekustamo īpašumu ir pārdevusi, nevar pats par sevi tikt uzskatīts par saimniecisku darbību, ja šis darījums ir īpašuma tiesību vienkārša izmantošana, kā arī privātpašuma pareiza pārvaldīšana; līdz ar to minētā persona šajā darījumā nav jāuzskata par nodokļa maksātāju.

⁽¹⁾ OV C 19, 20.1.2020.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-744/19) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2013/59/Euratom – Drošības pamatstandarti aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem – 106.° pants – Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2021/C 79/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Tricot un G. Gattinara)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz C. Colelli, avvocato dello Stato)

Rezolutīvā daļa

- 1) Noteiktajā termiņā nepieņemdamā nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai nodrošinātu atbilstību Padomes Direktīvai 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom, un nedarīdamā Eiropas Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko [atbildētāja], ja nepieciešams, ir pieņēmusi jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši ar šīs direktīvas 106. panta 1. un 3. punktu.
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 399, 25.11.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 21. janvāra spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)/BT

(Lieta C-843/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jomā – Direktīva 79/7/EEK – 4. panta 1. punkts – Priekšlaicīga pensionēšanās pēc paša vēlēšanās – Priekšlaicīga vecuma pensija – Tiesības – Saņemamās pensijas apmērs, kam jābūt vismaz vienādam ar likumā noteikto minimālo apmēru – Abu dzimumu darba ņēmēju, kuriem ir liegta priekšlaicīga pensionēšanās, proporcija – Darba ņēmēju sieviešu iespējamais īpaši nelabvēlīgas situācijas pamatojums – Attiecīgās dalībvalsts sociālās politikas mērķi)

(2021/C 79/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Pamatlietas puses

Prašītāja: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Atbildētāja: BT

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tad, ja darba ņēmējs, kas ir apdrošināts vispārējā sociālā nodrošinājuma sistēmā, pēc paša vēlēšanās priekšlaicīgi pensionējas, viņa tiesības uz priekšlaicīgu vecuma pensiju ir pakļautas nosacījumam, ka šī pēdējā minētā pensija ir vismaz minimālās pensijas apmērā, uz kuru šim darba ņēmējam būtu tiesības, sasniedzot 65 gadu vecumu, lai arī minētais tiesiskais regulējums īpaši nelabvēlīgā situācijā nostāda darba ņēmējas sievietes salīdzinājumā ar darba ņēmējiem vīriešiem – tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, tomēr tiktāl, ciktāl šīs sekas attaisno leģitīmi sociālās politikas mērķi, kas nav saistīti ar diskrimināciju dzimuma dēļ.

(¹) OV C 54, 17.2.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 3. decembra rīkojums (*Cour du travail de Liège* (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*/M (C-67/20), C (C-68/20), C (C-69/20),

(Apvienotās lietas no C-67/20 līdz C-69/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2021/C 79/19)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)*

Atbildētāji: M (C-67/20), C (C-68/20), C (C-69/20)

Rezolutīvā daļa

Izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas par *cour du travail de Liège* (Beļģija) lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegti ar 2020. gada 10. februāra nolēmumiem.

⁽¹⁾ OV C 161, 11.05.2020.

Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 3. decembra rīkojums (*Curtea de Apel Alba Iulia* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Siebenburgisches Nugat SRL*/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Lieta C-99/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Muitas savienība – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu pozīcijas – Apakšpozīcija 8302 41 30 – Metāla aizkaru stangu sastāvdaļas)

(2021/C 79/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Siebenburgisches Nugat SRL*

Atbildētāji: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

piedaloties: Hans Draser Internationales Marketing

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, redakcijā, kas izriet no Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/1754 (2015. gada 6. oktobris), I pielikumā ietvertā kombinētā nomenklatūra ir jāinterpretē tādējādi, ka aizkaru stangu sastāvdaļas apstrādātu cauruļu formā (krāsotas, ar niķeļa pārklājumu, ar hroma pārklājumu) ietilpst tarifu apakšpozīcijā 8302 41 90, ar nosacījumu, ka šīs apstrādātās caurules ir dobā profila caurules, caurules vai stieņi, kas ir tikai sagriezti vajadzīgajā garumā, un tas preču tarifu klasifikācijas nolūkā ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ JO C 279 du 24.08.2020

**Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 10. decembra rīkojums (*Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano*
(Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – XX/OO**

(Lieta C-220/20) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Valsts
ārkārtas stāvoklis veselības jomā – Tiesu darbības nepārtrauktība – Tiesas sēžu atlikšana – Pietiekamu
precizējumu par pamatlietas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemeslu, kas pamato
atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību, neesamība – Acīmredzama nepieņemamība)**

(2021/C 79/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Pamatlietas puses

Prasītājs: XX

Atbildētājs: OO

piedaloties: WW, XC, VS

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Giudice di pace di Lanciano* (Lančāno mīertiesā, Itālija) ir iesniegusi ar 2020. gada 18. maija lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2020.

Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 26. novembra rīkojums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'economia e delle finanze/Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'economia e delle finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri*

(Lieta C-318/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nediskriminācijas pilsonības dēļ princips – Valsts tiesiskais regulējums par maksu noteikšanu par tiesu iestāžu pieprasītajām pārtveršanas darbībām – Principa par telekomunikāciju operatoru izmaksu pilnīgu atlīdzināšanu neņemšana vērā – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Pietiekamu precizējumu par pamatlietas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālajiem jautājumiem vajadzību, neesamība – Acīmredzama nepieņemamība)

(2021/C 79/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze un Vodafone Italia SpA*

Piedaloties: *Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma*

Atbildētāji: *Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Wind Tre SpA un Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri*

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniegusi ar 2020. gada 13. februāra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 348, 10.10.2020.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 1. jūlijā iesniedza *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Austrija) – A un M/*Bezirkshauptmannschaft Kirchdorf*

(Lieta C-293/20)

(2021/C 79/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pamatlietas puses

Pieteicēji: A un M

Atbildētāja: *Bezirkshauptmannschaft Kirchdorf*

Piedaloties: Finanzamt Kirchdorf-Perg-Steyr

Tiesa (desmitā palāta) ar 2021. gada 20. janvāra rīkojumu atzina, ka ar 2020. gada 29. jūnija lēmumu iesniegtais Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 19. novembrī iesniedza Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona (Spānija) – KM/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Lieta C-625/20)

(2021/C 79/24)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: KM

Atbildētājs: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Spānijas tiesību norma par pabalstu saderību, kas atzīta LGSS [*Ley General de la Seguridad Social*, Vispārējais sociālā nodrošinājuma likums] 163. panta 1. punktā un kas tiesu doktrīnā interpretēta tādējādi, ka tā neļauj atzīt par saderīgiem divus vienā un tajā pašā shēmā atzītus pilnīgas pastāvīgas darbnespējas pabalstus, savukārt atļauj šādu pabalstu saderību gadījumos, kad tie atzīti dažādās shēmās, kaut gan abos gadījumos tie ir iegūti, pamatojoties uz neatkarīgām iemaksām, ir pretrunā Eiropas tiesiskajam regulējumam, kas noteikts Padomes Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ⁽¹⁾ 4. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽²⁾ (pārstrādāta versija), 5. pantā, jo, ņemot vērā personu sadalījumu pēc dzimuma dažādās Spānijas sociālā nodrošinājuma sistēmas shēmās, tā izraisa netiešu diskrimināciju dzimuma vai dzimtes dēļ?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Spānijas tiesiskais regulējums var būt pretrunā iepriekš minētajam Eiropas tiesiskajam regulējumam gadījumā, kad abu pabalstu piešķiršanas pamatā ir dažādas traumas vai slimības?

⁽¹⁾ OV 1979, L 6, 24. lpp.

⁽²⁾ OV 2006, L 204, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. novembrī iesniedza Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Itālija) – Caruter s.r.l./S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A., Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Regione Siciliana – Urega – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità

(Lieta C-642/20)

(2021/C 79/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Pamatlietas puses

Prasītājs: Caruter s.r.l.

Atbildētāji: S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A., Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Regione Siciliana – Urega – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24 ⁽¹⁾ (2014. gada 26. februāris) 63. pants attiecībā uz pašaušanos uz citu subjektu spējām kopā ar brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības principiem, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 49. un 56. pantā, pieļauj Itālijas valsts tiesiskā regulējuma par “atlases kritērijiem un neatbilstību novēršanu”, kas precizēti 2016. gada 18. aprīļa Likumdošanas dekrēta Nr. 50 par Publisko iepirkumu kodeksu 83. panta 8. punkta priekšpēdējā teikumā, piemērošanu tādā nozīmē, ka gadījumā, ja ir paredzēta pašaušanās uz citu subjektu spējām (saskaņā ar 2016. gada 18. aprīļa Likumdošanas dekrēta Nr. 50 par Publisko iepirkumu kodeksu 89. pantu), galvenajam uzņēmumam katrā ziņā ir jāatbilst prasībām un ir jāsniedz lielākā daļa pakalpojumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24 (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2014, L 94, 65.lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 15. novembrī iesniedza *Apelativen sad Sofia* (Bulgārija) – kriminālprocess pret VD

(Lieta C-654/20)

(2021/C 79/26)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Apelativen sad Sofia

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

VD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības principam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā par vienu un to pašu nodarījumu, proti, transportlīdzekļa vadīšanu laikā, kamēr tiek izciests administratīvs sods, proti, vadītāja tiesību darbības apturēšana, vienlaikus ir paredzēta administratīvā atbildība un kriminālatbildība, nepastāvot kritērijiem, kas ļautu objektīvi nošķirt abus atbildības veidus?
- 2) Gadījumā, ja Eiropas Savienības Tiesa uz pirmo jautājumu atbild noliedzoši: kādas pilnvaras ir valsts tiesai, lai nodrošinātu Eiropas Savienības tiesību principu efektīvu piemērošanu?
- 3) Vai sodīšana ar brīvības atņemšanas sodu līdz trim gadiem un naudas sodu no 200 līdz 1 000 levām (BGN) par tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas izpaužas transportlīdzekļa vadīšanā laikā, kamēr tiek izciests administratīvs sods, proti, vadītāja tiesību darbības apturēšana, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punkta izpratnē ir samērīga?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. decembrī iesniedza Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) – kriminālprocess pret M. M.

(Lieta C-671/20)

(2021/C 79/27)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

M. M.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības – it īpaši LES 2. pants un tajā ietvertā tiesiskuma vērtība, LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, kā arī pārākuma, lojālas sadarbības un tiesiskās drošības principi – ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz piemērot tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā 2001. gada 27. jūlija *ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych* [Likuma par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju] 41.b panta 1. un 3. punkts tādējādi, ka tiesas priekšsēdētājs var – patstāvīgi un bez tiesas kontroles – pieņemt lēmumu par iztiesāšanas sastāva maiņu tādēļ, ka tāda iestāde kā *Izba Dyscyplinarna* [Disciplinārlietu palāta] ir devusi atļauju saukt tiesnesi, kurš sākotnēji tika nozīmēts iztiesāšanas sastāvā (apgabaltiesas tiesnesis I. T.), pie kriminālatbildības, un šī atļauja liek obligāti atstādīt šo tiesnesi no amata, kas it īpaši nozīmē, ka šim tiesnesim ir aizliegts piedalīties iztiesāšanas sastāvā lietās, kurās viņš tika nozīmēts, tostarp tajās lietās, kurās viņš tika nozīmēts pirms minētās atļaujas došanas?
- 2) Vai Savienības tiesības, it īpaši 1. jautājumā minētās tiesību normas, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā:
 - a) tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā Likuma par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju 42.a panta 1. un 2. punkts un 107. panta 1. punkta 3. apakšpunkts, ar ko valsts tiesai, pārbaudot, vai šī tiesa atbilst tiesību aktos noteiktas tiesas kritērijiem, ir aizliegts izvērtēt 1. jautājumā minētās Disciplinārlietu palātas dotās atļaujas saistošu spēku un tās došanas tiesiskos apstākļus, kas ir bijuši iztiesāšanas sastāva maiņas tiešais iemesls, vienlaikus paredzot, ka mēģinājums veikt šādu pārbaudi ir pamats, lai tiesnesi sauktu pie disciplināratbildības?
 - b) tādas valsts iestādes kā *Trybunał Konstytucyjny* [Konstitucionālā tiesa] judikatūra, saskaņā ar kuru tādu valsts iestāžu akti kā Polijas Republikas prezidents un *Krajowa Rada Sądownictwa* [Valsts tiesu padome] attiecībā uz personu iecelšanu tādā struktūrā kā Disciplinārlietu palāta nav pakļauti kontrolei tiesā, tostarp kontrolei par atbilstību Savienības tiesībām, neatkarīgi no pārkāpuma smaguma un pakāpes, un saskaņā ar kuru akts, ar ko personu iecel tiesneša amatā, ir galīgs un neatsaucams?
- 3) Vai Savienības tiesības, it īpaši 1. jautājumā minētās tiesību normas, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz atzīt saistošu spēku 1. jautājumā minētajai atļaujai, it īpaši attiecībā uz tiesneša atstādīšanu no amata, ņemot vērā, ka to ir izdevusi tāda iestāde kā Disciplinārlietu palāta, un tādējādi:
 - a) jebkurai valsts iestādei (tostarp iesniedzējtiesai, kā arī iestādēm, kuru kompetencē ir noteikt un mainīt valsts tiesas sastāvu, it īpaši tiesas priekšsēdētājam) ir pienākums ignorēt šādu atļauju un ļaut valsts tiesas tiesnesim, uz kuru attiecas šī atļauja, piedalīties šīs tiesas iztiesāšanas sastāvā;
 - b) tiesa, kuras iztiesāšanas sastāvā vairs nav tiesneša, kurš tika sākotnēji nozīmēts lietas izskatīšanai, – tikai tāpēc, ka uz minēto tiesnesi tika dota minētā atļauja – nav uzskatāma par tiesību aktos noteiktu tiesu un tādējādi tā nevar lemt kā “tiesa” par jautājumiem, kas saistīti ar Savienības tiesību piemērošanu vai interpretāciju?

- 4) Vai atbilde uz iepriekš minētajiem jautājumiem ietekmē tas, ka Disciplinārlietu palāta un Konstitucionālā tiesa nenodrošina efektīvu tiesību aizsardzību tiesā tāpēc, ka tās nav neatkarīgas un ka ir tikuši konstatēti to locekļu iecelšanas noteikumu pārkāpumi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 15. decembrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Unilever Italia Mkt. Operations Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

(Lieta C-680/20)

(2021/C 79/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Unilever Italia Mkt. Operations Srl*

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Izņemot sabiedrību kontroles gadījumus, kādi ir būtiskie kritēriji, nosakot, vai līgumiska koordinācija starp saimnieciskās darbības subjektiem, kuri formāli ir autonomi un neatkarīgi, rada vienu ekonomisko vienību LESD 101. un 102. panta izpratnē; it īpaši, vai zināmas iejaukšanās cita uzņēmuma komerciālās izvēlēs esamība, kas ir tipiska komerciālās sadarbības attiecībām starp ražotāju un izplatīšanas starpniekiem, var tikt atzīta par pietiekamu, lai minētos subjektus kvalificētu kā vienas ekonomiskās vienības daļu; vai arī ir nepieciešama “hierarhiska” saikne starp diviem uzņēmumiem, par kuru liecina tāda līguma esamība, saskaņā ar kuru vairāki autonomi uzņēmumi “pakļaujas” viena no šiem uzņēmumiem vadības un koordinācijas darbībai, tādējādi pieprasot no Konkurences uzraudzības iestādes pierādījumus par vairākām sistemātiskām un pastāvīgām ievirzēm darbībām, kuras var ietekmēt uzņēmuma vadības lēmumus, proti, stratēģiskas un operatīvas finansiāla, rūpnieciska un komerciāla rakstura izvēles?
- 2) Vai, lai izvērtētu ar ekskluzivitātes noteikumiem radītā dominējošā stāvokļa ļaunprātīgās izmantošanas esamību, LESD 102. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka Konkurences uzraudzības iestādei ir pienākums pārbaudīt, vai minēto noteikumu iedarbība ir tāda, kas izslēdz no tirgus tikpat efektīvus konkurentus, un detalizēti pārbaudīt puses iesniegtās ekonomiskās analīzes par apstrīdētās rīcības faktisku spēju izslēgt no tirgus tikpat efektīvus konkurentus; vai arī gadījumā, ja pastāv izslēdzoši ekskluzivitātes noteikumi vai rīcība, kas ietver vairākas ļaunprātīgās darbības (lojalitātes atlaides un ekskluzivitātes noteikumi), Konkurences uzraudzības iestādei nav nekāda juridiska pienākuma pretmonopola [tiesību] pārkāpuma konstatējumu pamatot ar tikpat efektīva konkurenta kritēriju?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. decembrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA “DOBELES HES”/Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

(Lieta C-702/20)

(2021/C 79/29)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Pieteicēja un kasācijas pretsūdzības iesniedzēja: SIA "DOBELES HES"

Atbildētāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Citas lietas dalībnieces: Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai publiskajam tirgotājam noteikto pienākumu iepirkt no ražotājiem, kas elektroenerģijas ražošanai izmanto atjaunojamos energoresursus, elektroenerģiju par cenu, kura ir augstāka par tirgus cenu, izmantojot galapatērētājam uzlikto pienākumu veikt patēriņam proporcionālus maksājumus, ir jāuzskata par valsts iejaukšanos vai valsts līdzekļu izmantošanu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē?
- 2) Vai koncepts "elektroenerģijas tirgus liberalizācija" interpretējams tādējādi, ka liberalizācija atzīstama par notikušu, jau pastāvot atsevišķiem brīvās tirdzniecības elementiem, piemēram, publiskā tirgotāja noslēgtiem līgumiem ar piegādātājiem no citām dalībvalstīm? Vai var uzskatīt, ka elektroenerģijas tirgus liberalizācija sākas jau tad, kad tiesību normas piešķir tiesības elektroenerģijas lietotāju daļai (piemēram, pārvades sistēmai pieslēgtajiem elektroenerģijas lietotājiem vai sadales sistēmai pieslēgtajiem elektroenerģijas lietotājiem, kas nav māsasaimniecības lietotāji) mainīt elektroenerģijas tirgotāju? Kā elektroenerģijas tirgus regulācijas attīstība Latvijā ietekmē elektroenerģijas ražotājiem sniegtā atbalsta novērtējumu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta kontekstā (atbildi uz pirmo jautājumu), jo īpaši par situāciju līdz 2007. gadam?
- 3) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu norāda, ka elektroenerģijas ražotājiem sniegtais atbalsts nav valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē, vai tas, ka pieteicēja šobrīd darbojas liberalizētā elektroenerģijas tirgū un atlīdzinājuma izmaksa šobrīd radītu pieteicējai priekšrocības salīdzinājumā ar citiem attiecīgajā tirgū esošajiem komersantiem, padara zaudējuma atlīdzinājumu par valsts atbalstu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē?
- 4) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu norāda, ka elektroenerģijas ražotājiem sniegtais atbalsts ir valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē, kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā paredzētā valsts atbalsta pārbaudes kontekstā uzlūkojams pieteicējas prasījums par zaudējumu, kas radušies likumā noteiktas tiesības saņemt paaugstinātu samaksu par saražoto elektroenerģiju nepilnīgas izpildes dēļ, atlīdzinājumu – kā prasījums par jauna valsts atbalsta piešķiršanu vai kā prasījums par iepriekš nesaņemtās valsts atbalsta daļas izmaksu?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir, ka tas vērtējams pagātnes apstākļu kontekstā kā prasījums par iepriekš nesaņemtās valsts atbalsta daļas izmaksu, vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izriet, ka šobrīd, lemjot par minētās valsts atbalsta izmaksu, ir jāanalizē aktuālā situācija tirgū un jāņem vērā spēkā esošie tiesību akti (tostarp aktuālie ierobežojumi pārkompensācijas novēršanai)?
- 6) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta interpretācijā ir piešķirama nozīme tam, ka vēja elektrostacijām atšķirībā no hidroelektrostacijām, pagātnē tika nodrošināta pilna atbalsta saņemšana?
- 7) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta interpretācijā ir piešķirama nozīme tam, ka šobrīd zaudējumu atlīdzinājumu saņems tikai daļa no nepilna apmēra atbalstu saņēmušajām hidroelektrostacijām?
- 8) Vai Komisijas 2013. gada 18. decembra Regulas (ES) Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkts un 7. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, ņemot vērā atbalsta apmēru, par kuru izskatāmajā gadījumā ir strīds, proti, ka tas nepārsniedz *de minimis* atbalstam noteikto robežlielumu, var uzskatīt, ka uz strīdus atbalstu ir attiecināmi *de minimis* atbalstam paredzētie kritēriji? Vai Regulas 1407/2013 5. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka konkrētajā gadījumā, ņemot vērā Eiropas Komisijas lēmumā SA.43140 ietvertos nosacījumus pārkompensācijas novēršanai, konkrēto zaudējumu atzīšana par *de minimis* atbalstu var novest pie nepieļaujamās kumulācijas veidošanās?

- 9) Ja izskatāmajā lietā ir konstatējama valsts atbalsta piešķiršana/izmaksa, vai Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai ⁽²⁾, 1. panta b) un c) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tādi apstākļi kā šajā lietā konstatētie atbilst jaunam, nevis pastāvošam valsts atbalstam?
- 10) Ja atbilde uz devīto jautājumu ir apstiprinoša, vai, apsverot pieteicējas gadījuma atbilstību Regulas 2015/1589 1. panta b) punkta iv) apakšpunktā norādītajam pastāvošā atbalsta veidam, Regulas 2015/1589 17. panta 2. punkta izpratnē par noilguma sākuma brīdi ir atzīstama tikai atbalsta faktiskā izmaksas diena?
- 11) Ja ir konstatējama valsts atbalsta piešķiršana/izmaksa, vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punkts un Regulas 2015/1589 2. panta 1. punkts un 3. pants ir interpretējams tādējādi, ka par atbilstošu ir atzīstama tāda valsts atbalsta paziņošanas kārtība kā izskatāmajā gadījumā, kad valsts tiesa apmierina pieteikumu par zaudējumu atlīdzinājumu ar priekšnoteikumu, ka ir saņemts Eiropas Komisijas lēmums, kas atļauj šādu atbalstu, un uzdod Ekonomikas ministrijai divu mēnešu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iesniegt Eiropas Komisijai attiecīgu komercdarbības atbalsta paziņojumu?
- 12) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta interpretācijā ir piešķirama nozīme tam, ka zaudējumu atlīdzinājums tiek pieprasīts no valsts iestādes (Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas), kam vēsturiski šie izdevumi nav bijuši jāsedz, kā arī tam, ka attiecīgās valsts iestādes budžetu veido regulējamo nozaru sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju samaksātās valsts nodevas, kas izmantojamas vienīgi regulatora darbības nodrošināšanai?
- 13) Vai tāda zaudējumu atlīdzināšanas kārtība kā izskatāmajā gadījumā ir saderīga ar Eiropas Savienības normatīvajos aktos ietvertajiem principiem regulējamām nozarēm, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ⁽³⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/140/EK ⁽⁴⁾, 12. pantu un preambulas 30. apsvērumu?

⁽¹⁾ OV 2013, L 352, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2015, L 248, 9. lpp.

⁽³⁾ OV 2002, L 108, 21. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 13. nod., 29. sēj., 337. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/140/EK (2009. gada 25. novembris), ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (OV 2009, L 337, 37. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. decembrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Comune di Lerici/Provincia di La Spezia*

(Lieta C-719/20)

(2021/C 79/30)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Comune di Lerici*

Atbildētāja: *Provincia di La Spezia*

Prejudiciālie jautājumi

Vai 2014. gada 26. februāra Direktīvas 2014/24/ES ⁽¹⁾ 12. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēta saimnieciski svarīgu vietējo komunālo pakalpojumu uzņēmumu apvienošana, pēc kuras saimnieciskās darbības subjekts, kas aizstāj sākotnējo koncesionāru pēc korporatīviem darījumiem, kas ir veikti ar pārredzamām procedūrām, ieskaitot apvienošanu vai pārņemšanu, turpina apsaimniekot pakalpojumus līdz paredzētajiem termiņiem, ja:

- a) sākotnējais koncesionārs ir sabiedrība, kurai līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas *in house*, pamatojoties uz vairāku dalībnieku īstenoto līdzīgu kontroli;
- b) aizstājošais līgumslēdzējs tika izraudzīts, izmantojot publiskā iepirkuma procedūru;
- c) pēc apvienošanas korporatīvā darījuma vairāku dalībnieku īstenotās līdzīgas kontroles nosacījumi vairs nepastāv attiecībā uz vienu no tām vietējām pašvaldībām, kuras sākotnēji bija piešķirušas aplūkojamā pakalpojuma līguma slēgšanas tiesības?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. decembrī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Paget Approbois SAS/Depeyre entreprises SARL, Alpha Insurance A/S un Alpha Insurance A/S/Paget Approbois SAS, Depeyre entreprises SARL*

(Lieta C-724/20)

(2021/C 79/31)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājas: Paget Approbois SAS, Alpha Insurance A/S

Atbildētājas: Depeyre entreprises SARL, Alpha Insurance A/S, Paget Approbois SAS

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksābspēja II) ⁽¹⁾ 292. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka nepabeigts tiesas process, ko dalībvalsts tiesā ir ierosinājis kreditors, pieprasot apdrošināšanas sabiedrībai, pret kuru citā dalībvalstī ir uzsākts likvidācijas process, samaksāt apdrošināšanas atlīdzību par tam nodarītajiem zaudējumiem, šīs tiesību normas izpratnē attiecas uz mantu vai tiesībām, kas atņemtas apdrošināšanas sabiedrībai?
- 2) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā norit tiesas process, ir paredzēts pilnībā reglamentēt likvidācijas procesa ietekmi uz šo tiesas procesu?

It īpaši vai tie ir jāpiemēro, ciktāl tajos:

— ir paredzēts, ka šāda procesa sākšanas dēļ tiek pārtraukts nepabeigts tiesas process,

- ir noteikts, ka tiesas process tiek atsākts, ja kreditors izvirza pret apdrošināšanas sabiedrību prasījumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un tiek piesaistītas par likvidācijas procesa īstenošanu atbildīgās struktūras,
- un ir pilnībā aizliegts piespriest izmaksāt atlīdzību, pieļaujot tikai tās esamības konstatēšanu un apmēra noteikšanu?

(¹) OV 2009, L 335, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – CT, Ferme de la Sarte SPRL/Région wallonne

(Lieta C-726/20)

(2021/C 79/32)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: CT, Ferme de la Sarte SPRL

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (¹) 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā neietilpst zāliena audzēšana vai apzaļumoto jumtu ražošana?

(¹) OV 2013, L 347, 487. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. janvārī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Fédération des entreprises de la beauté/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé

(Lieta C-4/21)

(2021/C 79/33)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Fédération des entreprises de la beauté

Atbildētāja: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas Iekšējā tirgus, rūpniecības, uzņēmējdarbības un MVU ģenerāldirektorāta nodaļas “Tehnoloģijas patērētājiem, vide un veselība” vadītāja 2019. gada 27. novembra vēstule ir jāuzskata par tāda lēmuma sagatavojošu aktu, kurā Komisija nosaka, vai dalībvalsts pagaidu pasākums ir pamatots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem ⁽¹⁾ 27. panta 3. punktu, ņemot vērā šīs vēstules formulējumu, kā arī to, ka nav neviena pierādījuma, ka to parakstījušam darbiniekam ir piešķirtas pilnvaras pieņemt lēmumu Komisijas vārdā, vai arī tā ir jāuzskata par lēmumu, kurā ir pausta Komisijas galīgā nostāja?
- 2) Ja 2019. gada 27. novembra vēstule būtu jāuzskata par tāda lēmuma sagatavojošu aktu, ar ko Komisija nosaka, vai dalībvalsts pagaidu pasākums ir pamatots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1223/2009 27. panta 3. punktu, vai valsts tiesa, ja tajā ir celta prasība par tāda pagaidu pasākuma tiesiskumu, kuru valsts iestāde ir noteikusi, pamatojoties uz šī panta 1. punktu, var lemt par šī pagaidu pasākuma saderību ar šo pantu līdz brīdim, kad Komisija pieņems savu lēmumu, un apstiprinošas atbildes gadījumā, ciktāl un par kādiem jautājumiem tā var lemt, vai arī pagaidu pasākums tai ir jāuzskata par saderīgu ar šo pantu līdz brīdim, kamēr Komisija to nav atzinusi par nepamatotu?
- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, vai Regulas (EK) Nr. 1223/2009 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir atļauts pieņemt pagaidu pasākumus attiecībā uz tādu kosmētikas līdzekļu kategoriju, kas satur vienu un to pašu vielu?
- 4) Ja 2019. gada 27. novembra vēstule būtu jāuzskata par lēmumu, kurā ir pausta Komisijas galīgā nostāja par attiecīgo pagaidu pasākumu, vai šī lēmuma spēkā esamību var apstrīdēt valsts tiesā, lai arī nav celta prasība atcelt tiesību aktu atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantam, ņemot vērā, ka šīs vēstules formulējums ļāva uzskatīt, ka tas ir sagatavojošs tiesību akts un ka Valsts zāļu un veselības produktu drošības aģentūra – šīs vēstules adresāte –, uz to atbildēja, paužot savu nepieņemšanu un norādot, ka tā atstās spēkā savu pagaidu pasākumu līdz brīdim, kad Komisija pieņems galīgu lēmumu, – Komisija tai nav atbildējusi?
- 5) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, vai 2019. gada 27. novembra vēstuli ir parakstījis darbinieks, kuram bija deleģētas pilnvaras pieņemt šādu lēmumu Komisijas vārdā, un vai tā ir spēkā, ciktāl tā ir pamatota tādējādi, ka šajā pantā paredzētais drošības klauzulas mehānisms “attiecināms uz individuāliem pasākumiem attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem, kas darīti pieejami tirgū, un nevis vispārējiem pasākumiem, kas piemērojami tādai kosmētikas līdzekļu kategorijai, kas satur konkrētu vielu”, ņemot vērā interpretāciju, kas ir sniedzama Regulas (EK) Nr. 1223/2009 27. panta noteikumiem, skatot tos kopsakarā ar šīs regulas 31. panta noteikumiem?
- 6) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde vai arī ja 2019. gada 27. novembra vēstuli izskatāmajā lietā vairs nevar apstrīdēt, vai pagaidu pasākums, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1223/2009 27. pantu, ir jāuzskata par nesaderīgu ar šo regulu no tā pieņemšanas brīža vai tikai no brīža, kad šī vēstule tika paziņota Valsts zāļu un veselības produktu drošības aģentūrai, vai arī no brīža, kad no šī paziņojuma izdošanas brīža ir beidzies saprātīgs termiņš, kurā var to atcelt, ņemot vērā arī nedrošību, kas ir saistīta ar šīs vēstules saturu, un to, ka Komisija neatbildēja aģentūrai, kura bija norādījusi, ka tā “pagaidām atstās spēkā savu 2019. gada 13. marta lēmumu līdz brīdim, kad tiks pieņemts Komisijas lēmums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1223/2009 27. panta noteikumiem”?

⁽¹⁾ OV 2009, L 342, 59. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 4. decembra rīkojums (*Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UD/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Lieta C-746/19) ⁽¹⁾

(2021/C 79/34)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 19, 20.1.2020.

Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 21. decembra rīkojums (*Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Openbaar Ministerie/EA*

(Lieta C-246/20) ⁽¹⁾

(2021/C 79/35)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 297, 7.9.2020.

Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 14. decembra rīkojums (*Amtsgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *BC/Deutsche Lufthansa AG*

(Lieta C-467/20) ⁽¹⁾

(2021/C 79/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 433, 14.12.2020.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies* (“BBQLOUMI”)

(Lieta T-328/17 RENV) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BBQLOUMI” pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības kolektīva vārdiska preču zīme “HALLOUMI” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 79/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi* (Nikosija, Kipra) (pārstāvji: S. Małynicz, QC, V. Marsland, solicitor, un S. Baran, barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Gāja un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *M. J. Dairies EOOD* (Sofija, Bulgārija) (pārstāve: D. Dimitrova, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 16. marta lēmumu lietā R 497/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi* un *M. J. Dairies*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā, kā arī apelācijas tiesvedībā Tiesā.

⁽¹⁾ OV C 239, 24.7.2017.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – *Jareš Procházková un Jareš/EUIPO – Elton Hodinářská* (“MANUFACTURE PRIM 1949”)

(Lieta T-656/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “MANUFACTURE PRIM 1949” – Agrāku tiesību, kas būtu iegūtas atbilstoši valsts tiesībām, neesamība – Regulas (EK) Nr. 40/94 52. panta 2. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 2. punkta c) apakšpunkts))

(2021/C 79/38)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Hana Jareš Procházková* (Prāga, Čehijas Republika), *Antonín Jareš* (Prāga) (pārstāvis: M. Kyjovský, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Gája)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Čehijas Republika) (pārstāvis: T. Matoušek, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 7. septembra lēmumu lietā R 1159/2017-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Jareš Procházková* k-dzi un *Jareš* k-gu, no vienas puses, un *Elton Hodinářská*, no otras puses.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Hana Jareš Procházková un Antonín Jareš sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Elton Hodinářská a.s. sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 4, 7.1.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 19. janvāra rīkojums – Umweltinstitut München/Komisija

(Lieta T-712/18) ⁽¹⁾

(Piekluve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti saistībā ar Sanitāro un fitosanitāro pasākumu apvienotās pārvaldības komitejas, kas izveidota ar Visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu starp Kanādu, no vienas puses, un Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no otras puses (“CETA”), sanāksmi – Daļējs piekļuves atteikums – Pieprasītā dokumenta izpaušana pēc prasības celšanas – Intereses celt prasību zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2021/C 79/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Umweltinstitut München-Verein zur Erforschung und Verminderung der Umweltbelastung eV (Minhene, Vācija) (pārstāve: M. John, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Ehrbar, F. Erlbacher un C. Vollrath)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2018. gada 2. oktobra Lēmumu C(2018) 6539 final, ar kuru tika atteikta piekluve dokumentiem saistībā ar Sanitāro un fitosanitāro pasākumu apvienotās pārvaldības komitejas –, kas izveidota ar Briselē 2016. gada 30. oktobrī parakstīto Visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu starp Kanādu, no vienas puses, un Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no otras puses (CETA) –, sanāksmi, kura tika noturēta 2018. gada 26. un 27. martā Otavā (Kanāda).

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par prasību.
- 2) Katra lietas dalībiece sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 44, 4.2.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 18. janvāra rīkojums – *Datenlotsen Informationssysteme*/Komisija**(Lieta T-34/20) ⁽¹⁾****(Prasība atcelt tiesību aktu – Valsts atbalsts – Augstskolām paredzēti IT programmatūras risinājumi – Nodokļu atvieglojumi un publisks finansējums – Formāla izmeklēšanas procedūra – Lēmums, ar kuru veiktie pasākumi kvalificēti kā pastāvošs atbalsts – Individuāla skārums neesamība – Reglamentējoša akta neesamība – Nepieņemamība)**

(2021/C 79/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Datenlotsen Informationssysteme GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: T. Lübbig, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Blanck un K. Herrmann)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2020/391 (2019. gada 20. septembris) par pasākumu SA.34402 – 2015/C (ex 2015/NN), ko Vācija īstenojusi par labu *Hochschul-Informationssystem GmbH* (OV 2020, L 74, 22. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Par Vācijas Federatīvās Republikas pieteikumu par iestāšanos lietā Eiropas Komisijas prasījumu atbalstam nav jālemj.
- 3) *Datenlotsen Informationssysteme GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 77, 9.3.2020.

Prasība, kas celta 2020. gada 11. decembrī – OP/Komisija**(Lieta T-736/20)**

(2021/C 79/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: OP (pārstāvis: S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt i) atlases komisijas 2020. gada 5. februāra lēmumu neiekļaut prasītāju atklātā konkursa EPSO/AST/147/19 rezerves sarakstā un ii) iecelējinstitūcijas 2020. gada 3. septembra lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību par atlases komisijas 2020. gada 5. februāra lēmumu, ciktāl tajā ir ietverts papildu pamatojums;

— piespriest atbildētājam segt savus, kā arī atlidzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības un objektivitātes principi, kā arī Civildienesta noteikumu 1.d panta 5. punkts.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav sniegts pietiekams un pienācīgs pamatojums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 27. pants.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. decembrī – Advansa Manufacturing u.c./Komisija

(Lieta T-741/20)

(2021/C 79/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Advansa Manufacturing GmbH (Frankfurte pie Mainas, Vācija) un 14 pārējie prasītāji (pārstāvji: D. Haverbeke, L. Ruessmann un P. Sellar, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Paziņojuma – Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu pēc 2021. gada ⁽¹⁾ –, I pielikumu, ciktāl ar to nepamatoti ir izslēgta ķīmiskās šķiedras ražošanas nozare;
- saskaņā ar LESD 264. pantu noteikt, ka apstrīdētā tiesību akta I pielikuma sekas ir atstājamas spēkā līdz brīdim, kad atbildētāja veiks vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Vispārējās tiesas spriedumu atbilstoši LESD 266. pantam;
- piespriest atbildētājam atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā tiesību akta I pielikumā neesot ievērota kompetence.
 - Saskaņā LES 5. panta 1. un 2. punktu Savienība darbojas tikai to kompetenču robežās, ko tai Līgumos piešķirušas dalībvalstis. Kompetence, kas Līgumos nav piešķirta Savienībai, paliek dalībvalstīm;
 - Saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK, ar grozījumiem ⁽²⁾, 10.a panta 6. punktu nevis atbildētājas, bet gan dalībvalstu kompetencē ir pieņemt apstrīdēto tiesību aktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā tiesību akta I pielikumā esot pieļauts būtisku procedūras noteikumu pārkāpums.
 - Apstrīdētā tiesību akta pamatojumā, kas pieprasīts LESD 296. pantā, nav skaidri un nepārprotami atspoguļota atbildētājas argumentācija attiecībā uz netiešo emisiju intensitātes skaitļa aprēķināšanu prasītāju nozarē, kas ir izšķirošais faktors nozares iekļaušanai vai izslēgšanai no apstrīdētā tiesību akta I pielikuma;

- Pamatojuma nenorādīšanas sekas esot tādas, ka prasītāji nevar aizstāvēt savas tiesības un Vispārējā tiesa nevar īstenot savu pārbaudi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētā tiesību akta I pielikumu esot pārkāpts subsidiaritātes princips.
- Saskaņā ar LESD 5. panta 3. punktu Eiropas Savienība jomās, kas neietilpst tās ekskluzīvā kompetencē, rīkojas tikai tad, ja dalībvalstis nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī;
 - Lai arī uz Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 6. punktu balstītie valsts pasākumi ir pakļauti valsts atbalsta kontrolei, atbildētāja esot pārkāpusi subsidiaritātes principu, nosakot *ex ante* sarakstu, kurā ierobežotas nozares un apakšnozares, kurās ir tiesības saņemt kompensāciju par netiešo emisiju izmaksām, jo a) dalībvalstis vislabāk spēj novērtēt katras nozares reālo oglekļa emisiju pārvirzes risku, tādēļ ka būtiskas netiešās izmaksas jau faktiski ir radušās, un b) atbildētāja pieņēma I pielikumu, pienācīgi nepamatojot vajadzību šādi rīkoties.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētā tiesību akta I pielikumu esot pārkāpts pārskatāmības princips.
- Procesā, kura rezultātā tika pieņemts apstrīdētais tiesību akts, trūka pārskatāmības galvenajos aspektos, it īpaši:
 - a) atbildētāja neesot izpaudusi datus, kas tika izmantoti, lai aprēķinātu netiešo emisiju intensitātes skaitli, kas attiecībā uz prasītāju nozari tika aprēķināts vai nu apstrīdētajā tiesību aktā vai pievienotajā ietekmes novērtējumā;
 - b) atbildētāja neesot sniegusi paskaidrojumus, kas pamato tās vērtējumu par to, kurās apakšnozarēs ir vislielākais elektrifikācijas potenciāls;
 - Visā apstrīdētā akta pieņemšanas procesā atbildētāja attiecās izpaust attiecīgajām pusēm, kā tiks aprēķināts to netiešo emisiju intensitātes skaitlis un kā tiks piemērots elektrifikācijas kritērijs, tādējādi traucējot tām veikt jebkādas būtiskas pārrunas ar atbildētāju konsultāciju periodos;
 - Tādējādi atbildētāja neesot izpildījusi LESD 15. pantā un LES 11. pantā paredzētos pienākumus nodrošināt procesa, kura rezultātā tika pieņemts apstrīdētā tiesību akta I pielikums, pārskatāmību.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā tiesību akta I pielikumā esot pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
- Atbildētājai rīcības brīvības kontekstā, kad tā, īstenojot savu kompetenci, veic sarežģītus ekonomiska un sociāla rakstura vērtējumus, ir jāparāda, ka tā ir izvērtējusi visus tās situācijas būtiskos faktorus un apstākļus, kuru bija iecerēts regulēt ar apstrīdēto tiesību aktu. Atbildētāja esot pieļāvusi vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, izslēdzot prasītāju nozari no apstrīdētā tiesību akta I pielikumā ietvertā atbalsttiesīgo nozaru saraksta, it īpaši (a) nepamatojot un nepaskaidrojot divu papildus atbilstības robežvērtību ieviešanu; (b) ņemot vērā prasītāju nozares atbilstošu un pilnīgu elektroenerģijas patēriņa informāciju, kā rezultātā nozares netiešo emisiju intensitāte netika pienācīgi novērtēta un nozare tika izslēgta no I pielikuma; (c) bez pamatojuma ņemot vērā prasītāju iesniegtos pierādījumus; un (d) attiecībā uz kvalitatīvo novērtējumu, nepareizi novērtējot nozares kurināmā un elektroenerģijas aizvietojamību, un nepamatojot, kādēļ nozares apakšnozares netika iekļautas I pielikumā, balstoties uz šo kritēriju.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā tiesību akta I pielikumā esot nepareizi piemērots pareizais novērtēšanas kritērijs.
- Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 6. punktā ir pieprasīts, ka nozares ir jāizvērtē, ņemot vērā kritēriju, kas saistīts ar oglekļa emisiju pārvirzes “reālu risku”;
 - Atbildētāja esot piemērojusi citu testu, proti, “ievērojamu risku”. Šādi rīkojoties, tā esot piemērojusi nepareizo tiesiskuma kritēriju.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētā tiesību akta I pielikumu esot pārkāpts samērīguma princips.

- Atbildētāja esot pārkāpusi samērīguma principu, jo tā a) neesot centusies sasniegt likumīgo mērķi, kas ir stimulēt izmaksu ziņā lietderīgu ekonomikas dekarbonizāciju, atļaujot energoietilpīgām nozarēm drīzāk ieguldīt energoefektivitātē nevis pārcelt savu ražošanu uz trešām valstīm; b) uzliekot pārāk lielu slogu izslēgtajām nozarēm, lai gan pastāvēt mazāk apgrūtināši risinājumi (kā maksimālais atbalsta apmērs vai nosacījumu mehānisms), lai apstrīdētā akta mērķi tiktu sasniegti vismaz tādā pašā veidā; un c) atklāja atbalsttiesīgo nozaru vērtējuma galvenās detaļas tikai četras dienas pirms apstrīdētā tiesību akta publicēšanas 2020. gada 25. septembrī, kas ir tikai nedaudz vēlāk kā trīs mēnešus pirms šobrīd piemērojamo vadlīniju, kas attiecas uz emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, spēkā esamības beigām. Šādi rīkojoties, atbildētāja esot pārkāpusi LES 5. panta 4. punktu.

⁽¹⁾ OV 2020, C 317, 5. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.), ar grozījumiem.

Prasība, kas celta 2021. gada 14. janvārī – PJ/EIT

(Lieta T-12/21)

(2021/C 79/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PJ (pārstāve: N. de Montigny, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 17. decembra lēmumu, ar kuru izpilddirektors atsaka attiecībā uz prasītāju piemērot atkāpes no aizlieguma strādāt attālināti ārpus valsts, kurā persona ir nodarbināta, un noraida tās 2020. gada 15. decembrī iesniegto pieteikumu strādāt attālināti no savas izcelsmes valsts;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts, pirmkārt, Pamatnostādņu, kas ir piemērojamas attiecībā uz Komisiju un attiecinātas uz [Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu (EIT)], 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts un, otrkārt, prasītājas iegūtās tiesības. Prasītāja turpinājumā atsaucas uz administrācijas pienākuma ņemt vērā darbinieka intereses pārkāpumu. Prasītāja norāda arī uz patvaļīgu jēdziena “ceļošanas ierobežojumi” interpretāciju, paredzamības un tiesiskās drošības neesamību un katrā dalībvalstī ieviesto to pašu veselības aizsardzības pasākumu valstu interpretāciju pārkāpumu. Visbeidzot prasītāja atsaucas uz tiesību uz privāto dzīvi un ģimenes dzīvi pārkāpumu, tās situācijas neņemšanu vērā ārpus jebkādam faktiskām un pamatotām dienesta interesēm un nesamērīgu kaitējumu tās interesēm.
2. Ar otro pamatu saistībā ar iebildi par spēkā esošo noteikumu prettiesiskumu, ja tiktu konstatēts, ka ar tiem prasītājai viņas situācijā nav atļauts strādāt attālināti no savas izcelsmes valsts, tiek apgalvots, ka ir pārkāpti vienlīdzīgas attieksmes, tiesību uz privāto un ģimenes dzīvi, labsajūtas darbā, kā arī tiesiskās drošības un paredzamības principi. Prasītāja atsaucas arī uz nepārvaramas varas apstākļiem un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta pārkāpumu, jo tās tiesību ierobežojumi esot prettiesiski un nesamērīgi.

Prasība, kas celta 2021. gada 16. janvārī – *Be Smart*/Komisija**(Lieta T-18/21)**

(2021/C 79/44)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Be Smart Srl* (Roma, Itālija) (pārstāvji: F. Satta, G. Roberti, A. Romano un I. Perego, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atzīt, ka, nepieņemdamā nekādu lēmumu atbilstoši Regulas (ES) Nr. 2015/1589 4. pantam, it īpaši par procedūras uzsākšanu atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam saistībā ar prasītājas 2014. gada 15. oktobra sūdzību (SA.39639), Komisija nav izpildījusi tai uzliktos pienākumus atbilstoši LESD 107. un 108. pantam, ES Pamattiesību hartas 41. pantam, kā arī Regulas (ES) Nr. 2015/1589 12. panta 1. punktam un 15. panta 1. punktam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Motīvi un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz LESD 265. pantu un ar to tiek lūgts atzīt, ka Komisija prettiesiski neesot ieņēmusi nostāju par *Be Smart S.r.l.* 2014. gada 15. oktobra sūdzību, kas reģistrēta ar numuru SA.39639 un kura attiecas uz diviem prettiesiskiem valsts atbalsta pasākumiem par labu *Consorzio Interuniversitario Cineca*.

Pamatodama prasību, prasītāja apgalvo, ka Komisijas neesot izpildījusi savu pienākumu rīkoties atbilstoši prettiesiska valsts atbalsta jomu regulējošo tiesību aktu prasībām, jo pēc aicinājuma rīkoties tā neesot neko darījusi un neesot ieņēmusi nekādu nostāju par 2014. gada 15. oktobra sūdzību. Tādējādi tostarp esot arī pārkāpts labas pārvaldības pamatprincips, kas ir nostiprināts ES Pamattiesību hartas 41. pantā.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. janvārī – *About You*/EUIPO – *Safe-1 Immobilieninvest* (“Y/O/U”)**(Lieta T-23/21)**

(2021/C 79/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *About You GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: W. Mosing, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Safe-1 Immobilieninvest GmbH* (Mauera, Austrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Y/O/U” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 10 226 884

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 10. novembra lēmums lietā R 527/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- noturēt tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai;
- atcelt apstrīdēto lēmumu tādējādi, ka EUIPO pilnībā atceļ Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka tiesības;
- piespriest EUIPO un otrai procesa EUIPO dalībniecei, ja tā rakstveidā iestāsies lietā, segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā un izdevumus apelācijas procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- procesuālo prasību pārkāpums attiecībā uz pierādījumiem tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības principu kontekstā;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta kopsakarā ar 18. pantu pārkāpums un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 10., 19. un 27. pantu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – Beveland/EUIPO – Super B (“BUCANERO”)

(Lieta T-29/21)

(2021/C 79/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beveland, SA (Sant Joan les Fonts, Spānija) (pārstāvis: J. Carbonell Callicó, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Super B, SL (Talavera de la Reina, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiska preču zīme “BUCANERO” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 390 641

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 5. novembra lēmums lietā R 1046/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, skaidri atzīstot Eiropas Savienības (vārdiskas) preču zīmes Nr. 390 641 “BUCANERO” spēkā neesamību attiecībā uz visām reģistrētajām precēm, kas ietilpst 32. un 33. klasē;

- piespriet *EUIPO* un apstrīdētās preču zīmes īpašnieci *SUPER B, S.L.* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā, tostarp arī izdevumus spēkā neesamības atzīšanas procesā *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 18. un 58. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 22. janvārī – *Ryanair/Komisija*

(Lieta T-34/21)

(2021/C 79/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ryanair DAC* (Swords, Īrija) (pārstāvji: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating un I. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 25. jūnija lēmumu (ES) par valsts atbalstu SA.57153 (2020/N) – Vācija – COVID-19 – Atbalsts par labu *Lufthansa*, un
- piespriet Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot nepareizi piemērojusi savu paziņojumu "*Pagaidu regulējums valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā*" (¹) (turpmāk tekstā – "*Pagaidu regulējums*") un nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, secinot, ka *Deutsche Lufthansa AG* atbilst atbalsta saņemšanai, un neizvērtējot to, vai pastāv atbilstoši un mazāk traucējoši pasākumi, konstatējot, ka rekapitalizācijas apjoms bija samērīgs, un nepiemērojot pienācīgus nosacījumus valsts līdzdalības izbeigšanai, izdodot rīkojumu par nepietiekamu laika nišu pārdošanu un nenosakot faktisku aizliegumu atbalsta saņēmēja agresīvai izplešanās politikai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu, konstatējot, ka atbalsts ir vērsts uz nopietnu traucējumu labošanu Vācijas ekonomikā, un pārkāpjot savu pienākumu izsvērt valsts atbalsta labvēlīgo ietekmi, salīdzinājumā ar tā nelabvēlīgām sekām attiecībā uz tirdzniecības nosacījumiem un netraucētas kompetences saglabāšanu (t.s. "līdzsvarotības pārbaude"), un prasot restrukturizācijas plāna vēlāku iesniegšanu.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot pārkāpusi vispārējos nediskriminācijas, pakalpojumu sniegšanas brīvības un uzņēmējdarbības brīvības principus.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija neesot uzsākusi formālu izmeklēšanas procedūru, neraugoties uz nopietnām grūtībām, un esot pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Pagaidu regulējums valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā, OV C 91I/1, 2020. gada 20. marts, ar grozījumiem.

**Vispārējās tiesas 2021. gada 13. janvāra rīkojums – *Chiquita Brands/EUIPO – Fyffes International*
("HOYA")**

(Lieta T-189/20) ⁽¹⁾

(2021/C 79/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 191, 8.6.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 15. janvāra rīkojums – *Aldi Stores/EUIPO – Dualit* (Tostera forma)

(Lieta T-199/20) ⁽¹⁾

(2021/C 79/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 201, 15.6.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – *JD/EIB*

(Lieta T-608/20) ⁽¹⁾

(2021/C 79/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 433, 14.12.2020.

